

R. G. ADAMS

Questo libro composto di libretti
trentanove ha un gran valore.

Il suo più gran pregio consiste nella
lettera di Cristoforo Colombo in lingua
Spagnola.

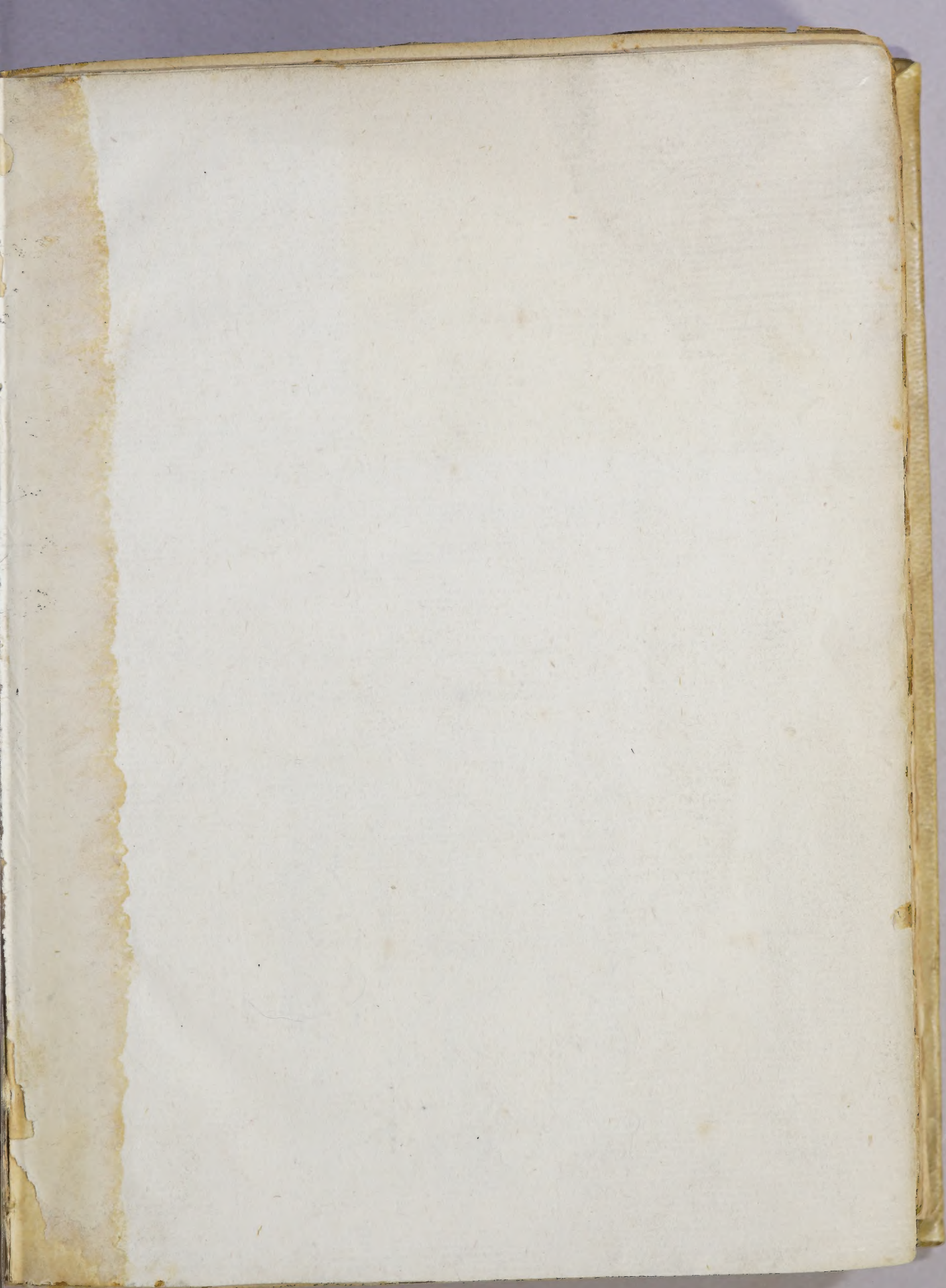
Thomas Randolph Adams

The John Carter Brown Library

GIFT OF

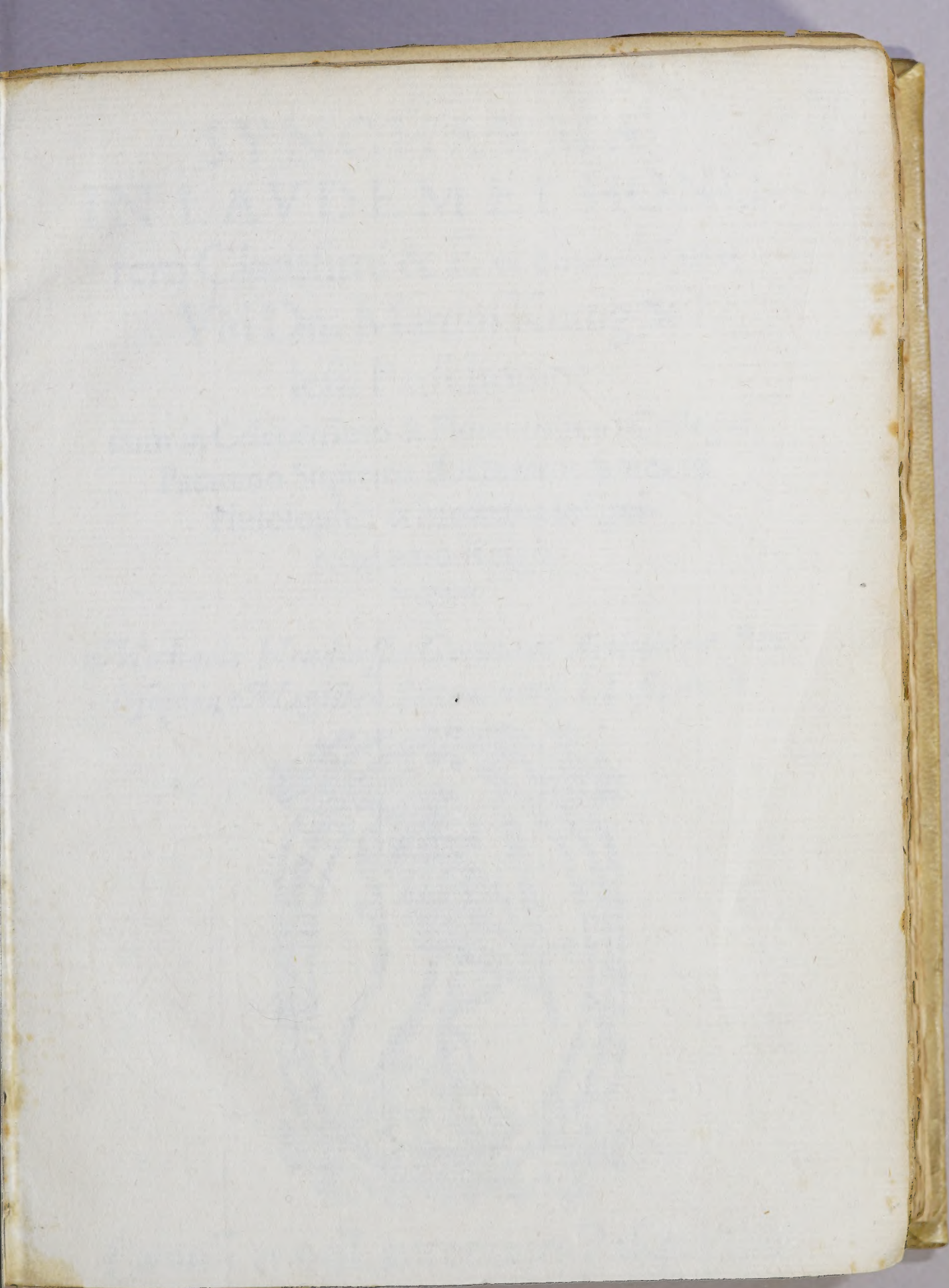
Thomas R. Adams

The John Carter Brown Library

Gift of

Thomas Z. Arnold

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be in a historical script, possibly Latin or Italian.]

17
OCTAVII MENINI
CHLORIS.

SIVE IN DISCESSVM
CLARÆ DELPHINÆ

ILLVSTRISSIMI VIRI
IOANNIS CORNELII

Veronæ Praefecti coniugis.

VERONAE

Apud Hieronymum Discipulum.

M D XCVI.

A D
PERILLVSTREM COMITEM
CAROLVM CAPELLAM.

RECESSIT illa Chlores illa
Carole

Chlores recessit, qua nihil pra-
stantius

Hac pulchra vidit, aut vide-
bit Ciuitas,

Chlores, marito digna qua fuit Ioue,
Eius mariti ni subisset limina,
Iunone dignus qui fuisset coniuge.
Recessit inquam Chlores illa Carole,
Qua nos beaur hactenus vultu suo.
Hinc iste luctus, iste communis dolor,
Qui teque, meque, totam & urbem conficit,
Expressit à me nescio qua carmina
Parum erudita, fateor; attamen tibi
En illa dono dedico inscribo, fore
Sperans, tui illis vt nitore nominis
Addas decoris plurimum tu, quem suis
Cum Marte Phaeus erudiuit artibus.

OCTAVII MENINI
CHLORIS.

SIVE IN DISCESSVM
CLARÆ DELPHINÆ

ILLVSTRISSIMI VIRI

IOANNIS CORNELII

Veronæ Præfecti coniugis.

P ARSA rosis Aurora genas Orien
te nitentem

Protulerat lucem, qua formosissi-
ma Chloris

Adriacos iam iam Chloris visura
penates

Linuebat ripas, Athesis quas flumine pulchro
Irrigat, & secum solatia publica, secum
Lætities, festosq; dies, lususq; ferebat.
Muscosis subito cum se se Naiades antris

crinem

Non vlllo crimen seruo, non retibus aureis
Implicitæ, toto sed pectore consternatæ
Exeruerè, acri percussæ corda dolore,
Et nemora & saltus his impleuere querelis.

Chlori decus nostrum quis te Deus æthere missam
Pene simul nobis ostendit, & abstulit? agras
Cogeret vt desiderio tabescere inani,
Necquiquam orantes, his ne vestigia terris
Auertas, semper nostris at cætibus adsis?

Chlori mane. bona Chlori tua saturare figura
Nondum oculos licuit: quod si discedere certum est,
Accipito has lacrimas, lacrimæ sint muneris instar.

Chlori mane. Hic aderis; tecum simul omnia læta
Hic aderunt, grataq; magis fulgescere Soles
Luce videbuntur, gratas vehet Hesperus umbras.
Hinc aberis; Simul hinc aberunt læta omnia tecum,
Ingratasq; vehet luces Sol, Hesperus umbras.
Sed quid nos autem hæc frustra? quid vota fouemus
Irrita? discedis, nec iam audis verba vocantum.

Scilicet hæc nimium poterat formosa videri
Iam regio, dici poterat ridentis ocellus
Naturæ ante alios felix hic angulus Orbis,
Cœlicolæ propria hæc illi si dona dedissent.
Nos quoque felices nimium, si cernere vultus
Præsentis longum nobis licuisset in æuum,
Vultus, ipsa suos Cypris quibus afflat honores.

Tu nostri regina chori præstantior ante
Tanto alias ibas comites, Latonia quantum
Noctis honos, Phæbe, cœlum cum nocte ferenum est,

Aemula fraternis radijs premit astra minora.

Tu matrum nuruumque manu stipata sequentum,
Seque tuo lateri agglomorantum læta solebas
Ire per has ripas placitas tibi, & inter eundum
Ipsa videbaris nobis Tritonia Pallas,
Cum Lybiæ natale solum, patriamque pererrans
Per medios graditur populos, gaudetque tueri,
Quo studio, quibus occurrunt sibi plausibus Afri,
Ipsa videbaris magni matrona tonantis.

Itamen, i felix ter & amplius optima Chlora,
Dumque viam carpis, faueant tibi sydera amica.
Non ullis cœlum contristent imbribus Austri.
Aspera nec pelagi facies, nec seus Orion,
Littora nec feriant insano verbere fluctus.

Cæruleo iam iam excipiet, spectare videmur,
Adria te reducem gremio. iam Doride natæ
Certatim accurrent alacres, mediamque locabunt,
Inque tuos humeros, & circum tempora nigras
Iactabant violas, & candida lilia passim.
Nereidos pulcræ, sed tu formosior illis.

Chlora vale, nostrique memor viue, & tua ad istos
Interdum cœli tractus cum lumina flectes,
Ne te ne pigeat tacitam dixisse. Sub illis
Montibus & Siluis nostri seruantur amores,
Absentemque colunt etiam nunc Chlorida Nymphæ,
Hæc sat erit, leue, quod petimus, solamen amanti est.

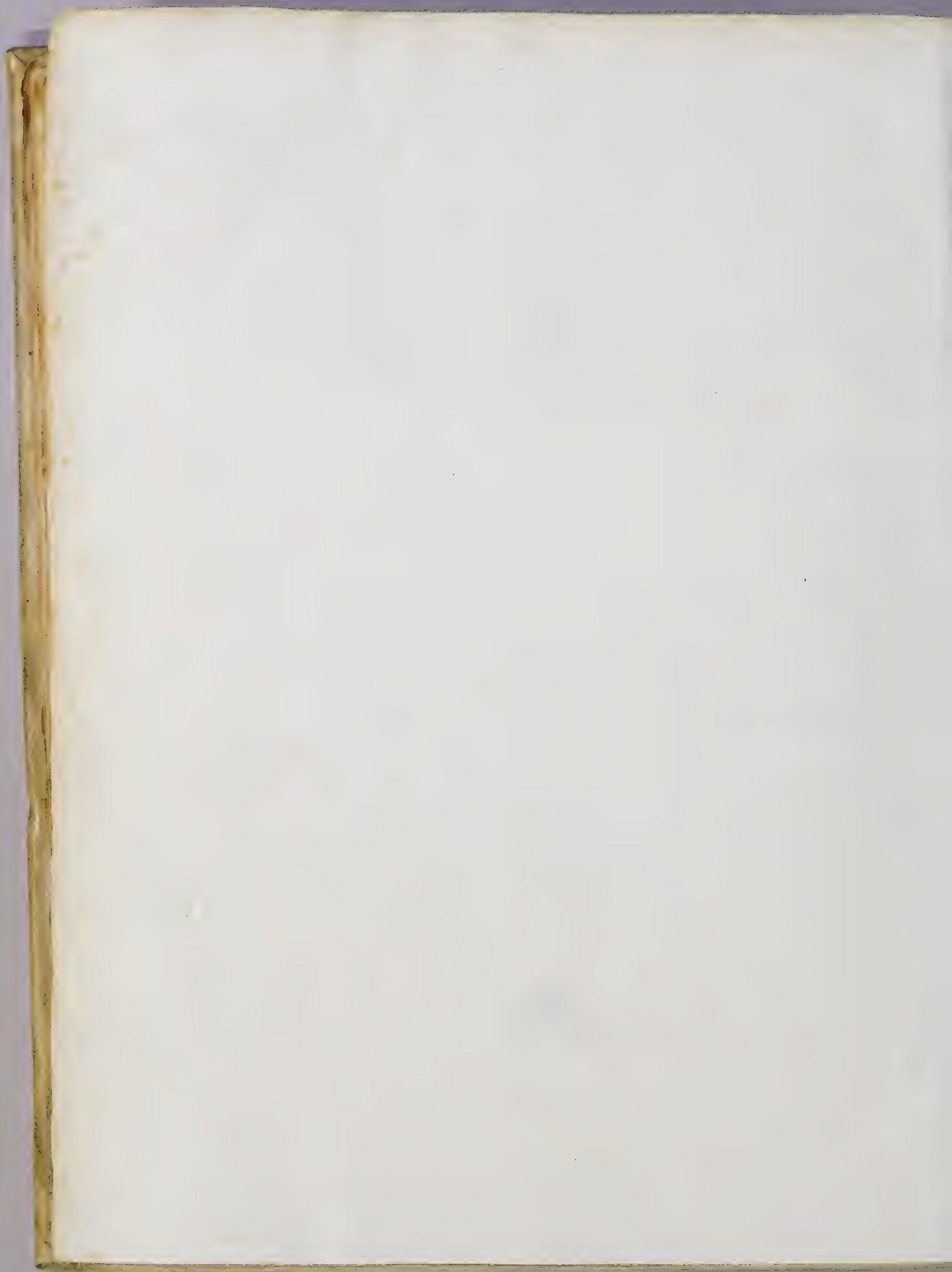
Tu tamen interea properas, atque ista relinquis
Iam loca. quid nobis reliquum post denique euntem
Si te non oculis, at, qua pote, mente sequemur:

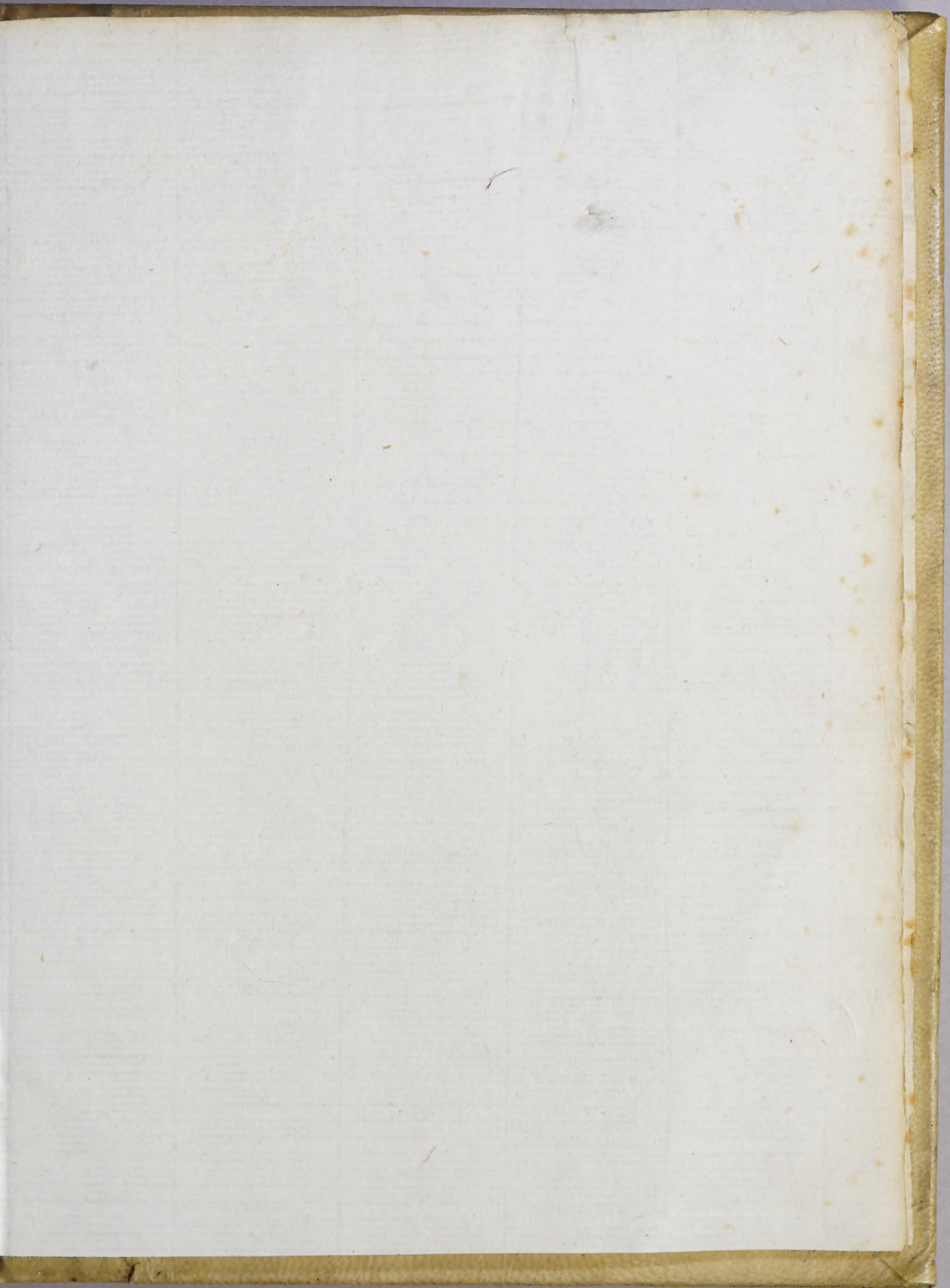
Hærebitq; animo semper tua dulcis imago.

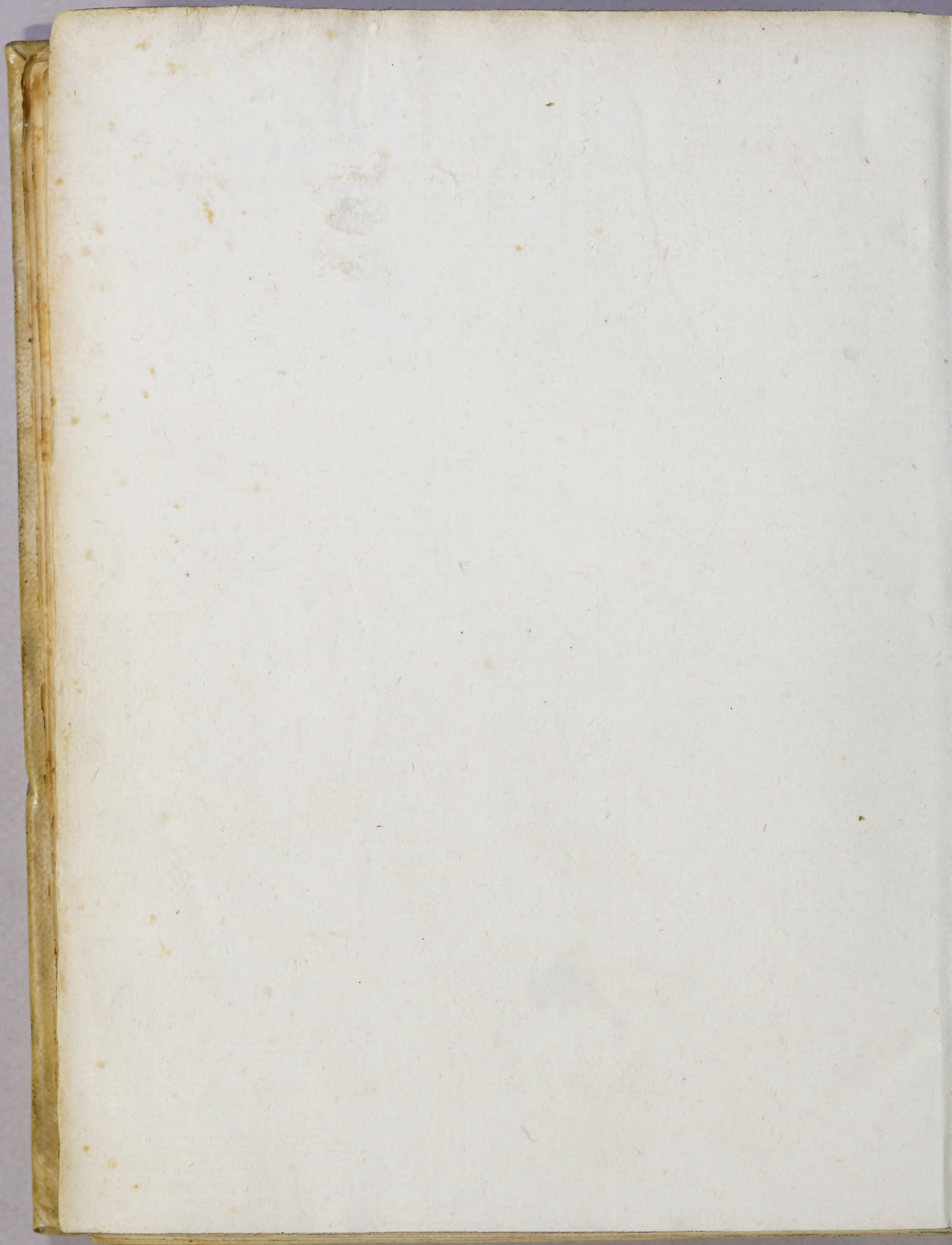
Naiades hæc moeste incassum. quarum Herfilis vna
Herfilis haud Musis incognita, plura locuta est.
Longe aberat iam Chloris. eam vaga flumina frustra
Collis eam frustra, frustra nemus omne vocabat,
Chlorida desertæ respondent Chlorida ripæ.

~~H595~~

~~N4795~~

~~V.I~~

J595

N4795

V.I

19
Op